

[Glensgård]

naturgasnettet, som venstre har været, det skal jeg erkende, og godt for det, men vi har dog trods alt set, at det konservative folkeparti med hensyn til naturgasnettet – og det er trods alt den største investering her i 1980'erne – har sagt ja til at føre en ledning til Sverige. Nu ligger ledningen der; den er ikke fysisk lagt ned, men den er planlagt. Og hvad medfører så det? Ja, socialdemokraternes små springhoveder på ledningen betyder, at nu skal der også, om jeg så må sige, fuse lidt gas af i Roskilde, lidt i København og lidt i Nordsjælland, og det er jo svært, når man nu engang har sagt ja til transmissionsledningen, at forhindre en udbygning af gasnettet.

Når finansministeren i dag appellerer til folketinget om at bakke op om de kraftige investeringer, som regeringen ønsker, skal jeg kun sige, at finansministeren har ret i sin antagelse: han får ikke denne opbakning fra fremskridtspartiet.

Forleden dag var der i Jyllands-Posten en artikel, hvori man skrev: storbank advarer mod nye afgifter. Handelsbanken sagde: vi skal være heldige, hvis vi overhovedet kan holde renten nede. I artiklen skriver man også, at problemet er, at regeringen opererer med så kraftigt et kasseunderskud. Det følges op i dag i Berlinske Tidende af Frank Dahlgaard, som om de offentlige udgifter siger – og jeg citerer:

»Konsekvensen af den sammenbrudte udgiftspolitik er, at statsunderskuddet er vokset kraftigt og skatte- og afgiftsforhøjelser ikke ret meget længere kan undgås. I sin seneste årsberetning kalder Nationalbanken regeringens budgetpolitik for uforsvarlig og forlanger en reduktion af kæmpeunderskuddet.«

Videre siger Frank Dahlgaard, at hvis regeringen pønser på at gennemføre de populære forslag og derefter løbe fra regeringsansvaret og regningen, må det betragtes som helt uansvarligt.

Jeg tiltænker regeringen de værste motiver i denne sammenhæng. Regeringen er skruppelløs, når det drejer sig om at gå ind i offentlige investeringer. Regeringen siger selv i sit oplæg til offentlige investeringer, at man jo nok skal passe på, at disse kraftige offentlige aktiviteter ikke går hen og medfører makroøkonomiske indpasningsvanskeligheder. Så vil jeg godt spørge ministeren: når nu regeringen erkender, at der er mulighed for

disse makroøkonomiske indpasningsvanskeligheder, er det så ikke for risikabelt at igangsætte de pågældende investeringer, når man ikke allerede for nærværende har en løsning på de problemer, som vil opstå i forbindelse med disse kæmpemæssige investeringer?

Min tid er ved at løbe ud, så jeg skal senere på dagen vende tilbage til nogle af de ret så kraftige investeringer, regeringen lægger op til inden for et andet område, nemlig inden for olieområdet.

Som det fremgår af de få bemærkninger, jeg har gjort her, vil fremskridtspartiet advare imod, at vi går ind på disse lemfældige offentlige investeringer, udelukkende fordi vi befinder os i den katastrofale økonomiske situation, vi befinder os i. Jeg skal på den baggrund tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget fastslår, at de offentlige finansiers katastrofale nedtur må udelukke den lemfældighed med offentlige investeringer i de kommende år, som regeringens nye investeringsplan lægger op til.

Folketinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Glensgård var så elskværdig at komme med et meget langt citat af mine bemærkninger i debatten i 1978 om naturgassen. Hr. Glensgård mente, at det kunne fremskridtspartiets ordfører dengang have sagt. Det vil jeg nu tvivle på. De bemærkninger, så velformulerede de var, står jeg naturligvis ved, og også den holdning, der ligger deri til projektet. Og når venstres ordfører kommer op senere i dag, vil hr. Glensgård høre, at vi nærer meget stor betænkelighed ved økonomien i naturgasprojektet.

Vi kan selvfølgelig godt tage en vældig lang diskussion om, hvad det egentlig var, der skete i 1978, da venstre som et led i en større aftale gik ind for naturgasprojektets